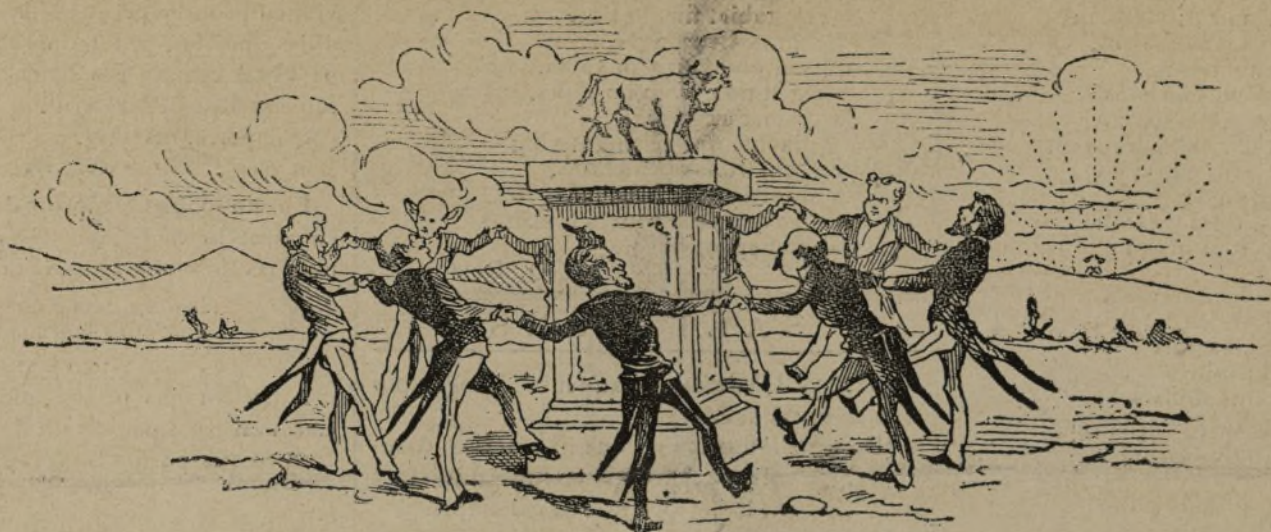

Se ven
à
crits

2
QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2
QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

Lo diumenje prop passat reberem lo següent ofici:

«Gobierno civil de la provincia de Barcelona. —Orden pública. Negociado prensa. Núm. 202. —Prevenido por el artículo 90 de la vigente ley de imprenta, que ningún dibujo, fotografía, litografía, grabado, estampa, medalla, viñeta, emblema y cualquiera otra producción de la misma índole; ya aparecieran solas ó ya en el cuerpo de algun impreso pueda anunciarse, exhibirse, venderse ó publicarse sin el permiso previo de este Gobierno; para los que se publican en esta capital con la sola excepcion de los grabados y litografías que forman parte de las publicaciones literarias, científicas ó artísticas que no sean diarias: recuerdo á V. el exacto cumplimiento bajo la pena que marca el artículo 91 de dicha ley.

»Del recibo de la presente se servirá V. darme el oportuno aviso.

»Dios guarde á V. muchos años. Barcelona 25 de Febrero de 1882.—Francisco Moreu. Sr. Director del periódico LA SARDANA.»

Després de llegir y rellegir aquest ofici, nos habém quedat ab un pam de nas, com se sol dir.

Nosaltres massa de Deu que sempre habém complert las ordres emanadas de la Governació respecte á la censura prèvia de las láminas, y bona proba de aixó son los molts dibuixos que tenim arreconats apart de altres que habém publicat mutilats en inscripcions ó en figuras.

Ignorém si aquell ofici es general á tota la premsa que publica ó pot publicar caricaturas, en qual cas ja no ho estranyém, ó si es dirigit únicament á LA SARDANA, que si aixó últim fos, no ho entendriam per més que barrinessim.

Per altre part, tampoch podem suposar que 'l copiat ofici vulga fer referencia á la explicació de lámina que fa alguns números doném en la quarta plana, perquè las lletras no son dibuixos, fotografías, litografías, grabats, estampas, medallas, vinyetas, emblema ni qualsevol altre producció de la mateixa índole.

Pera sortir un xich de duptes, supliquém als nostres col·legas locals que publiquen caricatures, que fassin lo favor de dirnos si ells també han rebut algun document semblant al estampat.

Net y clar; si no 'ns ajuda algú á descifrar la cosa, no ho enteném.

CARTA D' EN PEROT

Sr. Director de LA SARDANA

Molt senyor meu: y dispensi que no 'l tracti d' amich, puig fins avuy he vist sempre que 'ls senyors de la categoria de vosté se desdenyen de rossarse ab homes de la meua condició.

Jo soch un lladre; ja veu que li parlo ben clà y catalá, com se sol dir. No ve al cas dirli á quina de las classes de lladres perteneixo, puig lo sòpso enterat de que entre nosaltres hi ha *escalafon*, com entre 'ls empleats propiament dits, y *categorías* com entre 'ls militars. No li diré, donchs, avuy, si soch tomador del dos, rabenta portas, trenca panxas, timador, de *l' encuentro*, de la tarumba, etc., etc. Encara que segons costum en nostra tremenda societat, sols perteneixo á una de las diferents classes en que se divideix y se subdivideix; jo, com vosté compendrà, coneix los *tejes y manejes* de totas las categorías.

No 's figuri ara vosté que soch un delator que per venjansa de una suposta ofensa rebuda de 'ls meus camaradas, me proposi tréurelshi 'ls drapets al sol. Res d' aixó; entre nosaltres, al revés de lo que passa entre la societat que se anomena honrada, hi ha la verdadera llealtat.

Jo m' he proposat sortir á la defensa de nostra bandera, puig nosaltres també tenim bandera; y prengui aquesta paraula com á metàfora, (ja veu que per ser lladre, fins parlo *fi*.)

Reconech perfectament que la nostra *feyna* te rahó de ser odiada, puig ningú te dret de apoderarse de bens agens. «Ganarás el pan con el sudor de tu rostro», diu la Sagrada Escritura, y diu també que lladre es qui menja pa que no guanya. (Suposo que vosté no viu de renda.)

Pero també veig que lo *tol-le tol-le* que contra nosaltres hi ha no 's fa extensiu á ciertas *privilegiadas* classes de la societat que, titulantse á sí mateixas honradas, son tan lladres com la nostra.

Entre paréntesis. ¿Vosté sab si encara tenim fiscal d' imprenta? En cas afirmatiu m' arronsaria una miqueta per evitar que aquell senyor s' estirés y fes arribar á algú fins á casa meua,

encara que no m' hi trobarian, perquè passo moltes horas, *quant no traballo*, llegint al Ateneo los discursos de 'n Cartelar extasiantme quan diu *veritats* tan *certas* com aquella de que á Espanya hi ha, com á Inglaterra y Bélgica, llibertat de imprenta, de reunió, de cultos, d' associació, etc.

Com anaba dihent, son com nosaltres, lladres, lo carnicer que dona deu onzas de carn per tersa, lo forner que escatima tres onzas de pá per cada tres lliuras, lo taberner que nos ven aigua per ví, lo sastre que 'ns dona cutó per llana, y molts d' altres que vosté sab y jo també.

No parlaré dels advocats y procuradors, perquè ab aquestos no puch renyirhi, puig si no fossin ells (parlo en general), serian molt més llargas las temporadas que passo al *estaro*, (aixó vol dir *presó*) y no podria, per lo tant, exercir la meua lucrativa carrera.

Com tracto de escriuerli altres vegadas ab més extensió que avuy, no li parlaré ara dels Ministres de Deu, dels polítichs de totas menas, de certas societats (y no 'm refereixo á la de Sant Vicens de Paul), de la Caritat cristiana, Monte-Pios, y d' aquells *banchs* que després se tornan cadiras.

També ab més calma m' ocuparé dels comerciants que troban legal lo guanyar lo setanta per cent ó més, dels burgesos, dels fabricants qu' escatiman als seus treballadors la soldada, etc., etc.

De tot lo qual no 'n parlo avuy perquè lo meu company de carrera, m' avisa qu' hem de anar á *traballar* y vaig á posarme la levita, la *chistera* y 'ls guants.

Hasta una altra vegada y dispensi la molestia que li he causat y la llibertat que ab vosté s' ha prés

PEROT LO LLADRE

BON VENT

¡Febrer, que n' has fet de mal!
pero contra tu m' estrello;
no vull que passi per alt;
t' escriuré, encara que 'l sello
tingués de costarme un ral.

Ja ho veus, un ral; y sabent
que 'ls ralets va tan escassos,
me 'l gastaria content,
sols per tirarte pe 'ls nassos
lo teu mal comportament;
puig s' han fet, manantnos tu,
cosas de molt poca solta;
ja pots estarne segú;
si no ho creus, calla y escolta
ara que no 'ns sent ningú :

Dia hu: més ben prensats
que cap barril de sardinas,
en un vapor embarcats
per las Islas Filipinas
varen ser setcents soldats.

Transportats sense conciencia
com si fos carn de tossino
pe 'l dolent vapor *Valencia*;
¡pobrets! ¿per quin desatino
vos van dar tal penitencia?

Deixém está 'l primer dia
que al pensarhi tinch quimera,
y passém al que 'l seguia,
vull dir, á la Candelera,
qu' es festa de nombradía.

Va ser festa de neguit
per mi y per la parentela;
may més posaré en olvit
que ni vaig tenir candela
per podermen aná' al llit.

Tot per tu, que si has pogut,
has fet més mal que cap hiena,
y al pobre que has abatut,
li has dit girantli l' eskena:
«Qui gemega ja ha rebut.»

Ja sé que tu respondrias
si poguessis parlar ab mi:
—¿Y donchs tots aquestos dias
que jo os he fet divertí'
ab balls y altres ximplerías?

Vina aquí, tros de animal;
¿que potsé' ha intentat ningú
suprimir lo carnaval?
¿que voldrias ser sols tu
l' absolut sense rival?

Si tu has anat comportant
lo fer balls ab noyas macas,
que consti que al restaurant
totas las nostras butxacas
hem tingut de anar buydant.

Y si has permés devegadas
que menjessim junts las pomas
ab ninetas disfressadas;
creu Febrer, las tevas bromas
han sigut un xich pesadas.

Y després fesme 'l favor
de dir si no t' esgarrifas:
¿Qui 's pot divertir de cor,
veyent las novas tarifas
que 'ns prenen lo bon humor?

Creu, jo he vist enmascarats,
també he vist alguns borratxos
que anavan esbalotats;
mes la por que 'm fan los matxos
¡ca! no la fan tots plegats.

Tenias un dijous gras...
y jo fent sospirs molt agres
espera que esperarás;
pero tots han sigut magres
deixantme ab un pam de nas.

Una rúa 'ns vas donar
sense cap ni sense cúa,
un carro y un colomar
van formar tota la rúa
que aquest any 'ns vas portar.

Lo dimecres d' enterrar
fas fer fe un xiquet de bulla
á uns ximplers que van anar
disfressats de cucurulla
pe 'ls carrers á passejar.

Regint tu 'l pa s' ha encarrit,
lo carbó se 'ns ha pujat,
y 'l govern ab gran despit
ha agafat al sindicat
de 'ls gremis que hi ha á Madrid.

Has tingut bastanta sort
per' fernos caure al parany
embestint á dret y á tort;
ja 't dich, Febrer, que aquest any
nos has fet carregá 'l mort.

De dirho clar no 'm sab greu
perque no dich cap mentida;
si haguessis estat fill meu,
te haguera enjega á dida
de una puntada de peu.

De rabia, fins lo tinté
he girat, llensant la tinta;
fins la ploma no 'm va be,
puig si no apreto no pinta,
y cremat acabaré
dihente qu' he tingut goig
de cantártelas ben claras,
y si tornas á fe 'l boig,
l' any que ve 't veurás las caras
ab ton enemich

Q. ROIG

SALTIRONS

¿Se recordan de aquell tan tenebrós assumpto
dels caixistas de Madrid?

¿De aquella huelga en que hi entravan coac-
cions, revolvers, ganíbets y altres futesas, y
que 'l govern havia protegit de cal ample?

Donchs ja tot s' ha tornat aygua poll, y avuy
de las prop de cent imprentas que te Madrid,
no més quinze han deixat de acceptar las tarifas
dels obrers.

Ja veuhen ahont ha anat á parar tot aquell
rebombori que semblava que 'l mon s' ensorrés.

*

Y á propòsit dels caixistas de Madrid.

Llegeixo en *La Publicidad* que aquell *Felipe*
corresponsal que deya tot alló de que 'ls caixis-
tas treballavan per Cánovas, y que de coaccions
y cosas mal fetas demánintne, portará LA SAR-
DANA als tribunals, sens dupte á conseqüencia
de un parrafet que li dedicavam en l' article en
que 'ns ocupavam de dita huelga y que debia
trobar més cohent que un vitxo.

La noticia 'ns plau en gran manera, perque
de confirmarse donará lloch á treure al sol certs
drapets que 's quedarian á la sombra.

¡Ay Gutierrez, que si t' embolicas me sembla
que 't faran *malbien*!

*****

¿Han vist la gresca que ja s' ha armat ab lo
del Sindicat de Madrid?

Suposo que ja n' estarán enterats, perque la
cosa val la pena.

A Barcelona sembla que també comensan á
espabilar-se. Ja era hora.

Los impressors, per exemple, després de fer
una pila de consideracions d' alló més ben xa-
fadas, han acordat també dir *nonas* á las tarifas
d' en Camacho, y fins deixarse embargar si
convé, é indemnizar entre tots als que sufrei-
xin perduas per aquest motiu, pera lo qual han
depositat lo valor de mitj any de contribució
més un 18 per 100.

Bon ball se prepara.

Donchs á veure qui treurá més castanyolas.

*****

Un periódich ministerial diu que qui te
ménos llibertat á Espanya es lo govern.

Ja ho entench; y com que *qui no 'n te no 'n*
gasta, per aixó ell no pot donarne.

No 'm negarán pas que aixó es una rahó.

*****

Los sastres de Palma s' han constituít en
gremi, y son primer acort ha sigut per unani-
mitat adherirse als que protestan de las novas
tarifas.

Endevant las atxas.

*****

A Africa ha dimitit un rey.

Home, no 'm desagradaria que aquest exem-
ple africá se propagués entre 'ls civilisats.

*****

Habém rebut impresos uns *GOIGS* que 's
cantan en la vila de Ripoll á honra del Regent
de la parroquia, que n' hi ha per llogarhi ca-
diras.

Es una historia plena de monjas, taberners,
raspas, vicaris, escolans, matrimonis que no

viuhen prou be perque s' hi han barrejan fan-
dillas mascles, y tot un sens fi de tripijochs
pe 'l istil cantats á la bona memoria de un tal
Mossen Miquel Nassarut.

Que per molts anys.

*****

En un poblet de prop de Salamanca s' ha
enfonzat lo campanar de la iglesia, xafant á
totas las imatjes y sants de la casa.

Ja veig, feta á corre-cuyta
una molt sagrada truyta.

*****

A Sallent fins privan que la cabalgata del
Carnaval passi per devant de la parroquia.

¡A lo que portan las competencias!

*****

A Sant Feliu de Guíxols lo dimecres de
cendra va haberhi una parodia d' enterro de
Carnaval, anant uns quaranta vestits de blanch
y ab ciris encesos cantant lo gori-gori ab acom-
panyament de trompeta destrempada.

La broma pot ferse de molts maneres.

*****

Llegeixo en *El Entreacto* :

Hi ha qui assegura que en la trona se parla-
rá contra algun govern amich y contra algo de
las institucions vigents.

Mentres la premsa estiga subjecte á denun-
cias, desitjariam que també 's distingís al clero
ab iguals consideracions.

*****

En Frascuelo té ja contractadas pe 'l pre-
sent any unas 50 corridas, que tenen de pro-
duhirli prop de 30,000 duros.

¡Lo suficient pera que un centenar de fami-
lias de mestres d' escola no 's morissen de
fam!

¡La civilisació, als espanyols, nos surt fins
per las butxacas... dels toreros!

*****

Ha sigut suspés en Tortosa lo periódich *La*
Verdad.

¡A tants puestos se la tracta malament, que
ara mateix ningú 'n fa cas!

*****

De per tot arreu llegeixo que 'l Carnaval ha
passat desanimadíssim en extrem.

Com lo lliberalisme dels que manan.

*

No han faltat tampoch en algun punt las in-
dispensables arcaaldadas carnavalescas de més ó
ménos broma.

Figúrinse que á Manresa l' arcalde priva de
anar disfressas pe 'l carrer... ¿perqué dirían?
perque puga ferse una professó de disfressas de
iglesia.

Y á Igualada l' arcalde també prohibeix á
una societat humorística de enterrar lo rey de
la broma.

¡Oh autoritats dignas de la lliberal situació
dels fusionistas; Sagasta vos conservi y Deu
vos dongui molts anys de vida pera realisar
tan insignes proesas!

*****

El Ampurdanés de Figueras se queixa de
que l' arcalde d' aquella població tingui febres
y hagi d' estar fora ciutat per cumplir ab son
deber públich y 's puga trobar prou bo per tor-
nar á veure las festas del Carnaval.

Home, aixó jo no ho trobo gens estrany, d'
ensá que 'ls nostres governants han descubert
la doble personalitat.

Exemple : Está malalt com á arcalde y 's
troba bé com á persona.

¿No ho troban?

*****

En una població de Ciudad Real no hi ha
pá perque 'ls abasegadors de la farina volen fer
un negoci d' aquestos que las lleys amparan.

Están en lo seu dret. ¿Ells son los amos de la farina? Sí.

Donchs qui posseheix una cosa es libre de exigirne 'l preu que li donga la gana.

Per algo hi ha la lley del libre contracte.
Y no ho dich de broma.

*****

En una explosió de gas grisou en las minas de carbó de pedra de Loeben han mort cent cinquanta treballadors.

¿Traballadors? ¡Ca! Gentussa.

Son aquells que 's posan en vaga pel més petit motiu.

Donchs que 's morin.

Y si diuen res ¡agafeulos!

*****

En un pobllet de vora Valencia l' arcalde durant lo Carnaval no ha deixat anar pel carrer á cap disfressa que no *probés* haber ohit missa.

¡La careta no mes per los catòlics!

*****

A conseqüència de la monstruosa coalició de la premsa, lo govern y alguns industrials contra 'ls obrers impressors de Madrit, han entrat en la societat tres cents individus més.

¡Quin modó de fer propaganda per las nostras ideas!

*****

Un capellá d' aquestos que no tot ho donan als pobres (ab arrós), tenia cinch centas fanegas de blat en las golfas.

La casa va ensorrarse.

¿Qué dirian vostés? ¿Hi veuen aquí lo dit de la Providencia?

No, res d' aixó; lo pes del blat que volia castigar al usurer.

Si volen saber ahont va passar aixó es á Ubeda.

Pero tan se val: lo blat y 'ls capellans son iguals per tot arreu.

*****

Diuen que 'l governador de Madrit no vol deixar que 'l Sindicat se retrati en grupo.

Ho trobo be.

Així s' evita que corri y 's perpetui 'l mal exemple que dona 'l Sindicat de Madrit.

¡Que retratin l' actitud del Sindicat de Barcelona!

*****

Deyan que 'n Castelar se casava.

Ara resulta que 'l més calent es á l' aiguera. Ja ho preveyan algunas malas llenguas.

Escolti, senyor Emilio: ¿per qué li sembla que no 'l creuen capás de pendre estat?

Sempre ho habém vist aixó que l' un la te més llarga que l' altre la llenga.

TAFANERÍAS

¿No hi hauria cap ánima caritativa que 'ns enterés de lo que va succehir la setmana passada en un convent del ensanxe, ahont sembla va ser admesa una noya de 14 anys que havia abandonat la casa dels seus pares?

¿Es cert que dita noya, habitant al Poble Sec, prop del surtidor, va ser induhida á tal determinació per una beata que viu al Poble Nou?

¿Es cert que la *devota* y la noya varen anar á veure un capellá del carrer de Sant Pere mes baix pera que las hi donés una recomenació pera ficar la noya á un convent, recomenació que no doná lo citat capellá, dihent que bastava ab que 's presentessin á la *santa* casa pera ser atmesa?

¿Es cert que la vella y la noya se presentaren al convent y fou la jove atmesa desseguida posantli de pet l' hábit y cambiantli tota la roba desde 'l mocador del cap á la camisa?

¿Es cert que estigué allí tres días poch méns que á pa y aygua mentres sos pares se desesperavan buscantla, y que al quart ja li habian dit que li tallarian los cabells?

¿Es cert que al quart día se presentaren á la porta del convent la mare y algun altre parent de la noya, y que després de una escena gens edificant la mare se 'n portá la filla á casa seva?

Apa, clericals de Barcelona, ¿hi haurá algú de vostés que tinga la *sans façon* de negar aquest fet?

Y sent veritat aquesta historia, ¿no poden, ni deuen, ni tenen de fer res los tribunals ó cómplices ó autors de la fugida de menors de la casa dels seus pares?

Alguna altre consideracioneta fariam molt del cas, pero com succeheix moltes vegadas que paga 'ls testos qui te rahó, per avuy callém, sens perjudici de donar més endavant algun altre detall als nostres lectors sobre lo mateix assumpto.

*****

¿Qué hi ha de veritat de una penitencia que 's conta va posar lo papa á una senyora que te de fer nit en los cementiris y va donar lloch á una escena de salvatjisme á Berja?

Unas orellas de trobas al que 'ns dongui la solució de aquest trenca-closcas.

*****

¿Quin va ser lo motiu per lo qual duas germanas en El Cerro, provincia de Sevilla, van escalfar de valent á cops de cadira las costellas d' un prebere jovenet?

¿Es veritat que 'l novell reverent buscava 'l bulto á una tercera germana de las duas mencionadas, donant la *buscamenta* lloch á tan estupenda llenyada?

Sembla que l' aprenent de sant li debia haber cansat molt lo respecte al sisé manament.

*****

Un marit llegia 'l *Cencerro*; la dona era guapa, per més que fes l' acció lletja de confessarse.

Lo confessor diu al pimpollo que llegint aquell periódic heretje se condemnavan, y que quan lo seu marit fos fora ell anaria á casa seva á ensenyarli y explicarli 'l pecat.

La bona dona va escamarse sens dupte pe 'ls molts actes de certa naturalesa, comesos per reverents que ja debia haber llegit en dit periódic, y ho explica al seu marit.

Aquest, que á la *qüenta* coneixia las manyas de certa gent, s' amaga... y no se sab quina música s' armá; lo cert fou que caygué tal pluja seca per las costellas del confessor, que dos mesos després encara 'l treyan en un cabasset á pendre 'l sol.

A tots aquestos guassons que buscan lo que no 's deu, bo fora que en nom de Deu trobessin semblants llissons.

*****

¿Qué debia fer lo pobret capellá de Bocines pera que lo seu mateix subordinat sagristanesco me l' enviés al altre barri de una ganivetada que 'l deixá cadavre, mort y difunt?

Per los polls de Sant Benet de Labre y altres cosas sagradas, que no entench com lo Totpoderós no te un xich més á ratlla 'ls seus remats.

*****

Ara que segons resa 'l calendari estém en plena Quaresma, ¿sabrian dirme cóm es que 'ls carnícers venen la mateixa carn qu' en temps de Carnaval?

Vamos, una escomunioneja per aquestos far-tots, ó si no...

—¿Qué vol dir *ó si no*...?

—Res, home, res; que tal vegada si no ve una excomunió per los que deixan de respectar lo dejuni se pot pensar si 'ls bisbes tenen por de tirar pedras á la seva teulada.

ENTRETENIMENTS

XARADAS

Ab un *prima* destrempat
tres toca-dos de primera
van entrar dintre de l' era
deixantme mitj aixordat.
Al sentir tal esbalot
molt me vaig incomodar,
fins que per fi 'ls vaig cridar:
—Anéu, que no estich per tot.

*

A apendre de *dos primera*
va en tot á la primavera.

Q. Roig

*****

TRENCA-CLOSCAS

Sebastiá Narcís Anton Adolf Dionís Ramon
y Albert

Ab las primeras lletres de aquestas paraulas
formar lo nom de un ball.

J. GIVANEL Y MAS

*****

GEROGLIFICH

TA
fa
RASTAL
Tró
B A R
aaa

LL. MILLÁ

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA : Ma - ca - ri

CONVERSA: Aliga

GEROGLÍFICH: La dona es l' esca del pecat

A N U N C I S

DOS Y DOS QUINZE

Elements d' aritmética fundamental pera convencer als contribuyents de que las novas tarifas son bonas y ventatjoses.

Llibrería de No t' arronsis, Rambla d' un
¡Va caure!

S' HA PERDUT

la paciència de un arcalde que feya lo que li donava la gana.

Qui la trobi que la presenti á Gracia y li donarán un disgust de trobas.

UN GOS DE CASTA ESPANYOLA

s' ha perdut desde 'ls Pirineus á Lisboa y son amo lo senyor País desitja molt trobarlo.

En las administracions de correus y altres oficinas públicas darán rahó.

GRAN BARATURA DE TEULAS

á propósit pera coronar edificis relligiosos.

N' hi ha de blindadas y fetas á proba de bomba.

També poden utilisarse per boscos y montanyas.

Fábrica de D. Carlos del Cistell, dipósit general á Navarra.

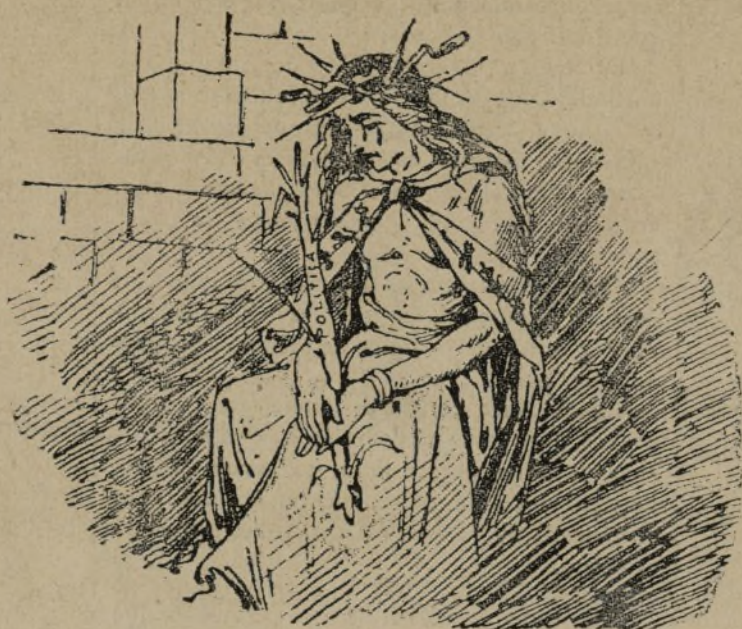
Sucursals en tots los escotillons de Sagristía.

CORRESPONDENCIA

Aprenent xaradista. Lo pensament be, pero mal desenvolupada. || Q. Roig. Ja está. || Julio Jener. Bastanta cosa aprofitaré. No estranyi que algun cop se tardi á publicar, porque tenim carretadas de originals y es imposible contentar á tothom. || Álos. L' epigrama be. Lo gerooglífich regular: no 's descuydi de las solucions. Prengui també per vosté la última part de lo que dihem mes amunt. || A. Farigola. Está be. A son temps la publicarem. || Lluís Pujol y Vilanova. No fila. || Miró. La lámina es un xich perillosa y poch espontánea. || Tres ó quatre amichs (Reus). Remesos Almanachs á Balart del kiosko de la Plassa.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastrea
96, Ronda de la Universitat, 96

LA SARDANA

continúa sens novetat en la seva molt important salut, seguint la penitencia dels dibuixos fins á millors temps. — Si 'l senyor Gobernador no fos tan avaro de quedarsens las láminas per ell tot sol, aquesta setmana fariam la següent

CARICATURA

Dibuixariam duas bestias y un animal: total tres.

La primera bestia seria molt gran, sobre tot la boca y 'l ventrell immensos. (Reparin bé quins òrganos se desenvol·lan en cada animaló.

La bestia segona no seria tan grossa, pero semblaria 'l gegant del Pi. Tindria 'l ventre de timbal y las galdas de pá de crostons.

L' animal número tres estaria flach, molt flach. Tindria las mans molt desenvol·ladas com si li haguessen crescut treballant.

Entre las garras de la primera bestia hi ha una porció de ossos de persona (que 'n dirém contribuyent). Als peus de la segona unas quantas costellas netas y peladas y alguna ampolla de *Champagne* buyda. Se coneix que fa vida de burgés. L' animaló darrer no te més que dos caps de arengada per terra. Aquest si que la balla magre.

Los dos primers se miran de reüll; quan l' un ronca l' altre gruny. Ara 'l més grossot vol engullirse al segon, y encara que 'l tercer (lo de las arengadas) no hi pren cartas, es segur que será l' ase dels cops. Aixís com aixís carrega sempre, tant si 'ls dos primers son amichs com si renyeixen.

Si 'ls dibuixessim, vestiriam: al primer ab casaca de ministre, al segon ab levita y al tercer ab una brusa estripada.

¿Coneixes quins son, lector?

Donchs rumia la mostra.